

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ	
ИНСТИТУТ ЗА ИСТОРИЧЕСКИ ИЗСЛЕДВАНИЯ	
Изходящ №	дата 201 г.
Входящ № <i>477</i>	дата <i>15.07</i> 201 <i>5</i>
София 1113, бул. Шипченски проход № 52, бл. 17	
тел.: 02/ 979 29 98 ; факс: 02/ 870 21 91	

СТ А Н О В И Щ Е

на проф. дин Людмил Йорданов Спасов

член на Научно жури в конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“, обявен от Института за исторически изследвания при БАН
област на висшето образование – 2 Хуманитарни науки; професионално направление – 2.2 История и археология; научна специалност Нова и най-нова обща история с единствен участник гл. ас. д-р Христо Милков
Димитров

Христо Милков Димитров е изследовател с впечатляваща научна активност. Автор е на 3 монографии, 1 документална публикация – Дневник на Стоян Камбуров, 42 студии и статии, 2 учебни пособия. Участвал е в 15 изследователски проекта, 5 от които самостоятелно, в 6 национални и международни конференции. Научните интереси на Милков са в следните направления: Европейската радиопропаганда на български език от 1 септември 1939 г. до 22 юни 1941 г.; Френската съвременна история; Проблеми на международните отношения; Българската съвременна митология след 1989 г.

Своеобразен връх в неговите изследователски усилия е трудът му „Клубът на месиите. Образите на световните водачи в европейската радиопропаганда на български език 1 септември 1939 – 22 юни 1941 г.“ С., 2010. 416 с. Обект на проучването е европейската пропаганда на български език, а предмет – разкриване образите на Мусолини, Хитлер и Сталин, водачи на тоталитарните режими, и на Чърчил и Рузвелт – лидери на демократични държави.

В монографията много добре са изяснени понятията „пропаганда“, „мит“, „месия“ и обстойно е разгледан въпроса за радиопредавателя при Вакарел. Образите на Мусолини и Хитлер са представени живо. Направените сравнения между двамата диктатори са уместни. Изнесени са

много интересни факти за италианската и германската пропаганда. за италианското нападение срещу Гърция на 28 октомври 1940 г. и германското срещу Югославия на 6 април 1941 г.

Авторът сполучливо разкрива похватите на Гьобелсовата пропаганда при създаването на мита за Хитлер – „Хитлер никога не лъже, притежава свръхчовешки качества. той е търпелив и миролюбив, обединител и освободител“ и пр. Внимание заслужават и страниците, посветени на изграждания от радио Лондон образ на врага, като контрапункт – Хитлер е престъпник, Германия е уязвима, британската демокрация превъзхожда Хитлеровия нов ред.

В четвърта и пета глава Милков въвежда в научна употреба много нов изворов материал, извлечен от архива на МВР и от Централния държавен архив. В тази част на труда митът за Чърчил и Рузвелт е задълбочено разкрит посредством изграждането на образи за армията, Британската империя, индустрията и пр. Авторът изнася ценни сведения за заговора на д-р Г. М. Димитров в България, формирането на „Българския национален комитет“ през пролетта на 1941 г., дейността на американската разузнавателна служба у нас и нейните информатори – Гр. Василев, Ат. Буров, Ст. Мошанов, Д. Гичев, В. Димов и др.

В изследването добре е осветлена осъществяваната в България съветска пропаганда чрез книги, филми и спортни прояви. Компетентно са анализирани от гледна точка на пропагандата речта на Сталин, от 5 май 1941 г., дала повод за изказването на мнения, че СССР е планирал пръв да нападне Германия и речта му от 3 юли 1941 г., в която зове за обединяване на народа около съветската армия. Изводът, че изграждания от радио Москва образ на съветската армия е опорен в Сталиновата митология, е добре аргументиран.

В този прецизно разработен труд са допуснати и някои грешки от технически характер. Но те са незначителни и не намаляват неговата

стойност. Оригинален по замисъл и добре рсализиран. той е безспорен успех за автора и е историографско постижение.

Ценни и оригинални са изследванията на гл. ас. д-р Христо Милков и в областта на съвременната френска история. Монографията „Дьо Гол и историята“. С., Фабер, 2010. 330 с. обогатява предствата ни за Шарл дьо Гол, за френската съпротива, за преките загуби на Франция от войната, за разрешаването на алжирската криза и за т. нар. „френско чудо“ от 1948 г. до 1965 г., период през който производството на страната се увеличава с 220%. При изграждането на образа на Генерала авторът умело се позовава на данни от социологически анкети. На с. 237 Милков изнася интересна информация за Павел Писарев като кореспондент на в. „Работническо дело“ в Париж и пропуснатата възможност за едно по-широко френско-българско икономическо сътрудничество. С приносен характер са и публикуваните в сп. „Исторически преглед“, „Минало“ и в научни сборници статии, посветени на национализацията във Франция 1944–1946 г., на „френския май“ 1968 г., на френския антисемитизъм.

Европейската радиопропаганда на български език е тема, към която гл. ас. д-р Милков проявява траен интерес. Той изследва големия двубой между пропагандите на Англия и на Третия райх. В статията „Българската линия“ в англо-германския двубой в ефир е добре обоснована тезата, че и двете страни се представят като спасители на България и като бъдещи обединители на Европа. В студията „Европейската радиопропаганда и България през първия период на Втората световна война“ се изтъква, че най-влиятелните европейски пропаганди в българското общество са германската, английската и съветската. Наблюденията на автора са, че мишени на чуждите пропаганди са дворецът, министерствата, елита, университетските преподаватели, читалища, училища и пр. В друго свое изследване, изградено върху документи от Архива на МВР, гл. ас. д-р

Милков високо оценява дейността на българското разузнаване и контразузнаване.

Интерес представляват и неговите проучвания за европейците и мирните планове през 1943 година, сполучливо характеризирани като „разделителна година“ в историята на Втората световна война. за гръцко-македонския спор през 1991–1997 г. за името „Македония“, както и документалните публикации за Апостол Христов Фръчковски, иконописец от прочутата Дебърска школа и началник на Галичко-Реканския революционен район по време на Илинденско-Преображенското въстание през 1903 г.

Гл. ас. Милков участва в конкурса за доцент и с две учебни помагала – Тестове по „История и цивилизация“, период Трета българска държава – за 10 клас и Тестове по „История и цивилизация“, период Трета българска държава за 11 и 12 клас. Той е канен като лектор в Журналистическия факултут на СУ. Участва в кръгли маси. Член е на Научния съвет на Фондация „Шарл дьо Гол“. Извършва консултантска дейност и пр. Впечатляващ е и представеният списък с цитирания в чужди и наши издания.

Научната активност на гл. ас. д-р Милков е безспорна. Неговите трудове са богато документирани и се открояват с оригиналността си. С пълна убеденост препоръчвам на Почитаемото жури да присъди на гл. ас. д-р Христо Милков Димитров академичната длъжност „доцент“ в област на висшето образование 2. Хуманитарни науки, професионално направление 2.2 История и археология, научна специалност Нова и най-нова обща история.

15.07.2015 г.

София

Подпис:.....
проф. дин Людмил Спасов